

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTIĶĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 117 (5656)
1.
OKTOBRIS
CETURTDIENA,
1987. GADS
Maksa 3 kap.

AGRORŪPnieciskais komplekss: RAŽA-87

Pavasaris brīdināja, rudens pieprasa

Tieši ar šādu rubriku mūsu laikrakstā maija beigās bija publicēts materiāls par Dzeržinska kolhoza lauksaimniekiem, kuri pirmie rajonā beidza pavasara sēju. Tika minēts, ka rudenī jāiekul 29 centneri graudu no hektāra, ka kāpinājums ir liels — septiņi centneri. Vai izdosies? Lai noskaidrotu gan šo jautājumu, gan arī — lai rastu atbildes uz citiem, vēlreiz ieradāmies Dzeržinska kolhozā. Tobrīd graudaugu plaujā nenovācīta bija palikusi tikai maza «astīte» pāris hektāru platībā. Kā saka, pie vietas arī līni. Komentēt aizvadīto vasaru, tās darbus un arī nedarbus lūdzām saimniecības galveno dispečeri LEONTINI SONTORI. Lūk, ko viņa pastāstīja:

— Vasara lauksaimniekiem izādījās ļoti smaga. Pēdējos gados jutāmies atraduši no lielām grūtībām. Bija vajadzīga pamatīga piepūle gan mūsu mehānizatoriem, gan arī viņu vadītājiem mašīnām un mehānismiem. No dažiem laukiem kombineinus un graudu vedamās mašīnas vajadzēja ar traktoriem vilkt malā. Tehnika ir stipri samocīta, tāpēc jau skaidri zināms, ka ziemas remontsezona būs visai smagā. Priecājamies vienīgi par to, ka kombaini saimniecībā jauni, gāja laoi, ka nekādi lieli remontdarbi laikā nebija vajadzīgi.

Problēmas mums radās citur. Kolhozā esošā kalšu un klēšu

sistēma ir novecojusi, jauda neatbilstoša kombineinu jaudām. Graudus tāpēc bērām šķūņos un citās piemērotās telpās. Pagājušajā rudenī vēl šā tā iztikām, jo tad no hektāra iekulums nepārsniedza divdesmit divus centnerus. Sogad raža sasniedza 32,5 centnerus. Izrādījās, ka neesam spējīgi izvietot un sakārtot šādu bagātību. Jācer, ka nākamgad līdzīga situācija neatkārtosies, jo esam saņēmuši un domājam gada laikā uzstādīt jaunu kaltes iekārtu. Protams, jābūvē arī noliktavas, jo piecdesmito gadu beigās celtās vairs netur graudu smagumu.

Kā sasniegts desmit centneru liels kāpinājums graudu ražošanā? Noteicošie, manuprāt, bija divi faktori. Pirmais no tiem — pietiekams daudzums organiskā mēslojuma. Pēdējos trijos gados šim jautājumam saimniecībā vērtām lielu uzmanību. Šis gads bija labvēlīgā tajā ziņā, ka pirmo reizi jutām atdevi. Otrais faktors — kārtīgi sastrādāta zeme jau iepriekšējā rudenī. Tad mēs laicīgi un godīgi aparām visus tīrumus, nostūrus, visas grāvmalas. Kā būs tagad? Māc šaubas, vai šoruden spēsim visu plānoto izdarīt. Daudzi meliorētie lauki vārda tiešā nozīmē peid ūdenī. Laika apstākļi bremzē rudens aršanu, un tas noteikti atsauksies zemākās nākamā gada ražās.

Otra svarīgākā kultūra mūsu saimniecībā ir līni — 165 hektāri nav joka lieta. Labi, ka talkā nāca Georgs Spūlis un ar kombainu viens pats novāca 120 hektārus. Pagājušajā gadā līni kolhozam radīja zaudējumus, jo nodevām tikai 65 procentus no valstij paredzētā daudzuma. Sogad plāns izpildīts jau 114 procentu apmērā. Situāciju sarežģītas, ka mēs esam gan līnēklu, gan šķiedras audzētāja saimniecība. Lai iegūtu labāku šķiedru, nedrīkstam rēķināties ar sēklām. Līni tad ir jāplūc agrāk. Bet strādājot tādā veidā (jau skaidri zinām) labu līnēklu nebūs. Gribot negribot, vienu no izaudzētā komponentiem nākas zaudēt.

Vēl jātiec galā ar lopbarības saknēm, pagaidām šis darbs ir tikai pusē. Un tad mierīgi varēsim gaidīt ziemas salu. Samērā labi esam sagatavojušies arī lopu ziemošanai — sagādāts siens, zāli, būs bites. Par spīti nelabvēlīgajiem laika apstākļiem esam darijuši visu, lai ziemu sagādātu mierīgu prātu.

...Tā par šajā vasarā un arī rudenī padarīto stāstīja Leontine Sondore. Viņa neaizmīrsa minēt arī to, ka ar milzīgu atdevi un sevi nesaudzējot strādāja kolhoza laudis. Pavasaris brīdināja, ka vasara būs smaga. Rudens pieprasīja spēku, izvelcību. Dzeržinskiēši pierādīja, ka viņiem tas ir.

L. BIRZNIECE

Rajona agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta pārskati, kuros rādīts šefības organizāciju darbs līnu plūksnā rajona kolhozos un padomju saimniecībās, skaidri un gaiši apliecina, ka vislabākā sadarbība izveidojusies starp Dzeržinska kolhozu un «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienību. Kamēr citi mocījās ap hektāru simtdaļām, «Agroķīmija» savus paredzētos četrdesmit hektārus ātri vien dubultoja un pāt trīskāršoja.

Visinteresantākais ir tas, ka ar šo milzīgo līnu lauku galā tika būtībā viens cilvēks. Un tas bija «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības mehānizators Georgs Spūlis. Viņš pats gan ir nācis no Dubnas krastiem, taču Dzeržinska kolhoza laukus zina kā savu kabatu. Un kā gan citādi, ja daudzus gadus pēc kārtas vasaras nogalē ierodas saimniecībā līnu talkā.

Kolhoza mehānizatori Jānis Rubens un Jānis Skutelis, kuri parasti strādā ar otru līnu kombineinu, pat ar zināmu skaudību atzina, sak, ir gan tam Georgam milzīga pacietība. Patiešām, pacietība šogad bija vajadzīga, jo pēc lielajiem lietiem līni sakrituši veidrē un tā sapinušies, ka kombains nekur ātri uz priekšu netika. Un tad vai divdesmit reizes vajadzēja apturēt traktoru, ņemt palīgā kādu griežamo un atbrīvot agregātu no sapinkājušā murkskuļa. Tā pacietības mērs drīz vien var būt pilns. Georgs Spūlis veiksmīgi tika galā ar savu uzdevumu, nopļūca 120 hektārus līnu un tagad ir devies palīgā Oškaiņa kolhoza līnkopjiem. Dzeržinskiēši aizdevuši savu jauno kombineinu un var būt mierīgi, ka Rožupes pusē tam nekas jauns neatgadīsies, jo ar to taču strādā Spūlis.

Viņam tehnika vienmēr vislabākajā kārtībā.

Dzeržinska kolhozam paveicies ar šefiem? Viena zināja, jo ir tāds Georgs Spūlis, kuram darbs iet no rokas. Bet — kā tad ir parējās saimniecībās, kur līnu plūksna vienmēr sagādā problēmu problēmas? Varbūt trūkst kombainu? Laikam jau ne. Lietas būtība drīzāk ir meklējama citur — vadības ieinteresētībā un mehānizatoru uztībībā. Tehnika ir tehnika, taču galvenais — vai darba nebūstas rokas.

ATELĀ: «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības mehānizators Georgs Spūlis (pa kreisi) Dzeržinska kolhozā šovasar strādāja kopā ar dēlu Valdi. Fotogrāfs viņus fiksējis kopā ar saimniecības iecirkņa priekšnieci Elzu Elsti.

L. STRODE
J. SILICKA foto

Tūlīt pēc Oktobra bruņotās sacelšanās uzvaras Eduards Smilga pēc Latviešu Strēlnieku Izpildkomitejas pavēles tika komandēts uz Petrogradu, uz Smilņoju — Kara Revolucionārās Komitejas rīcībā. Vienkāršajam latviešu puisim, zemnieka dēlam kopā ar citiem latviešu strēlniekiem tika uzdots apsargāt Tautas Komisāru Padomes ēkas telpas un Vladimira Iljiča Leņina dzīvokli. Tas bija saspringts un nemiērpilns laiks. Aktivizējās kontrevolucionārā pagrīde. 1918. gada februārī Tautas Komisāru Padome pieņēma lēmumu par valdības pārceļšanos uz Maskavu.

Un atkal Eduardam Smilgam nācās izpildīt ļoti svarīgu uzdevumu — viņam bija uzdots apsargāt vagonu, kurā brauca V. I. Leņins, V. Bončs—Brujevičs un citi valdības locekļi. Latviešu sarkanā strēlnieka E. Smilgas dzīves ceļš — tas ir ceļš, ko gājis cīnītājs par vienkāršās tautas tiesībām un brīvību. Pilsētu karā viņš karoja pret Judeniču un Kolčaku, Lielajā Tēvijas karā viņš bija to rindās, kas cīnījās pret fašismu.

Gadiet — Eduards Smilga tikko nosvinēja savu 90. dzimšanas dienu. Taču arī tagad Leņina ordeņa kavaleris latviešu sarkanais strēlnieks E. Smilga ir dzīvespriecīgs, spēkpilns un nav atstājies ierindai.

ATELĀ: jubilārs E. Smilga (no kreisās) pieņem apsveikumus. M. BERSONA foto (LATINFORM)

Iedarbība

„Viena izeja — atteikt“

Ar šādu virsrakstu šī gada 10. septembrī publicēto L. Seflera materiālu komentē Latvijas republikāniskās celtniecības apvienības «Laukcelnieks» priekšsēdētājs R. MAJEVSKIS.

«No L. Seflera raksta izriet, ka Līvānu pilsētas tālāka attīstība nav iespējama, jo nav vajadzīgo siltumapgādes, attīrīšanas iekārtu un ūdensapgādes jaudu.

1979. gadā Latvijas republikāniskā celtniecības apvienība «Laukcelnieks» pabeidza Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas katlu mājas un attīrīšanas iekārtu paplašināšanu. Nodotas ekspluatācijā paplašinātās attīrīšanas iekārtas, kuru jauda ir 5 tūkstoši kubikmetru diennaktī. Pašlaik Līvānos esošo un perspektīvo Latvijas republikāniskās apvienības «Laukcelnieks» objektu notekūdeņu apjoms diennaktī ir 1700 kubikmetri. Mūsu apvienības Līvānos izvietoto organizāciju siltumapgāde dod 62,7 tūkstošus gigakaloriju.

Paplašinot Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas katlu māju, apvienība «Laukcelnieks» izlietoja 1497 tūkstošus rubļu un nodeva ekspluatācijā katlu māju, kuras jauda ir 146 gigakalorijas gadā.

Kopumā apvienība «Laukcelnieks» izlietoja līdzekļus 2,5 miljonu rubļu apmērā.

Bez tam, neskatoties uz Līvānu pārvietojamās mehānizētās kolonnas lielo noslogotību Latvijas PSR Agrorūpnieciskās apvienības objektu celtniecībā, apvienība «Laukcelnieks» atrada iespējas iekļaut 1988. gada plānā Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas attīrīšanas iekārtu un katlu mājas paplašināšanu.

Apvienība «Laukcelnieks» projektā un veic rūpniecības bāzu attīstību iedalīto limitu robežās. Tie ir par maziem, lai atrisinātu visus uzdevumus, kuri ir izvērtīgi mūsu apvienībai, vispirms — dzīvokļu celtniecības materiāli tehniskās bāzes attīstībai laukos.

Skaidri redzams, ka republikāniskā celtniecības apvienība «Laukcelnieks» viena pati nevar atrisināt Līvānu nodrošināšanu ar inženiertehniskajām komunikācijām, un vēl jo vairāk tāpēc, ka Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas un Latvijas PSR Ministru Padomes lēmums nosoda kolhozu līdzekļu izmantošanu pilsētu saimniecību attīstībai.

Uzskatām, ka Līvānu pilsētas ūdensapgādes rekonstrukcija ir tiešs Preiļu rajona izpildkomitejas pienākums».

Jaunas paaudzes traktors

LEŅINGRADA. Apvienība «Kirovskij zavod» samontēts traktors «Kirovec K-701M», kas būs paraugs jaunās paaudzes mašīnu sērijveida izlaidē. Tas ir pirmais no traktoru sērijas, ko leņingradieši apņēmušies izlaist līdz Lielā Oktobra 70. gadadienai. Orijinālie inženiertehniskie

risinājumi ļāva par 15 procentiem pacelt mašīnas ražīgumu, par 12 procentiem — samazināt ipatnējo degvielas patēriņu, gandrīz par trešdaļu — spiedienu uz zemi. Jaunais traktors ir vienkāršāks un ērtāks ekspluatācijā, kā arī tehniskajā apkopē.

TASS

